

פגישה לאין קץ

כי סערת עלי, לנצח אנגד.
שוא חומה אצור לך, שוא אציב דלתים!
תשוקתי אליך ואלי גגך
ואלי גופי סחרחר, אוֹבד ידים!

לספרים רק את החטא והשופטת.
פתאמית לעד! עיני בך הלומות,
עת ברחוב לוחם, שותת שקיעות של פטל,
תאלמי אותי לאלמות.

אל תתחנני אל הנסוגים מגשת.
לבדי אהיה בארצותיך הלך.
תפלתי דבר איננה מבקשת,
תפלתי אחת והיא אומרת - הא לך!

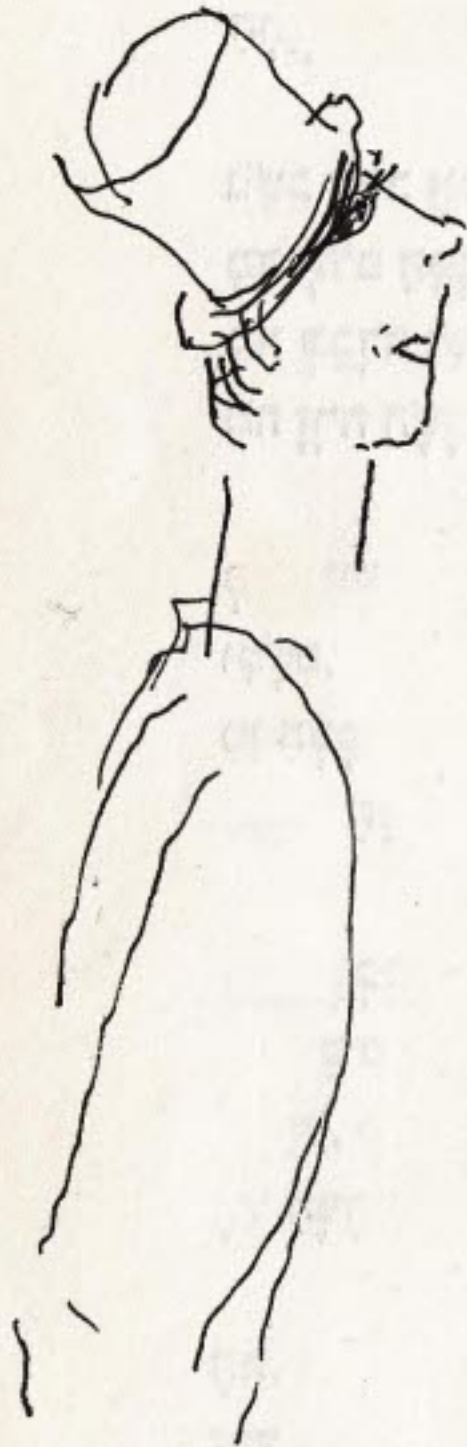
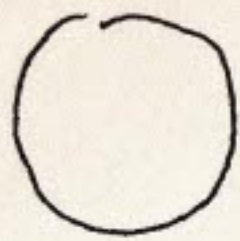
עד קצוי העצב, עד עינות הליל,
ברחובות ברזל ריקים וארפים,
אלהי צוני שאת לעוללך,
מעניי הרב, שקדים וצמוקים.

טוב שאת לבנו עוד ידך לוכדת,
אל תרחמיהו בעיפו לרוץ,

אל תניחי לו שיאפיל כחדר,
בלי הכוכבים שנשארו בחוץ.

שם לוחט ירח כנשיקת טבחת,
שם רקיע לח את שעולו מרעים,
שם שקמה תפיל ענף לי כמטפחת
ואני
אקד לה
וארים.

ואני יודע כי לקול התף,
בערי-מסחר חרשות וכוֹאבות,
יום אחד אפל עוד פצוע-ראש לקטף
את חיוכנו זה מבין המרפבות.

טוב שאת לבנו עוד גידך לזכרת,
אל תרחמיהו בעיפז לרוץ,
אל תגיהי לו שיאפיל בקדר,
בלי הפוכבים שנשארו בחוץ.

שם לזהט גרם כנשיקת טבמת,
שם רקיע לה את שעולז מרעים,
שם שקמה תפיל ענף לי כמטפת

ואני

אקד לה

וארים.

ואני יודע כי לקול התף,
בערי מסחר חרשות וכואבות,
יום אחד אפל עוד פצוע ראש לקטף
את היוכנו זה, מבין המרפבות.

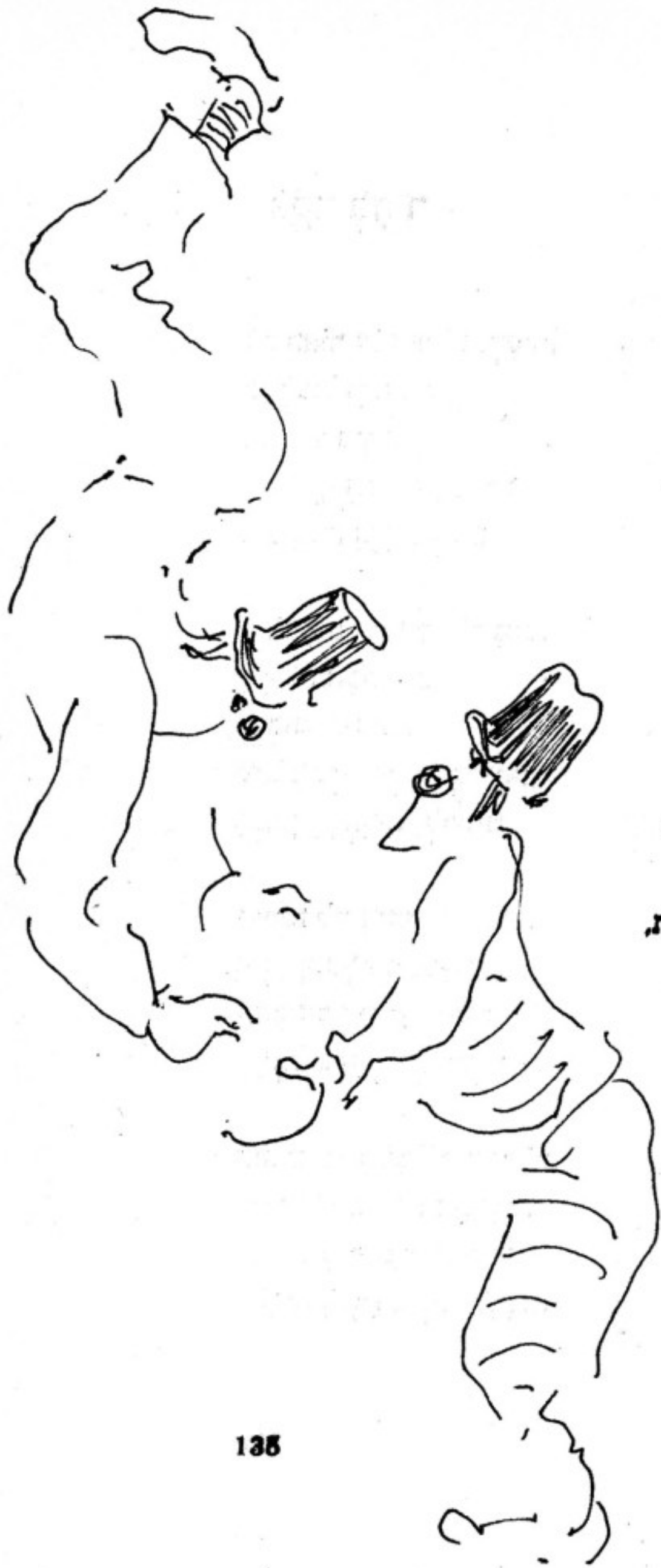
פגישה לאין קץ

כי סערתי עלי, לנצח אנגנה.
שוא חזמה אצור לך, שוא אציב דלתים!
תשוקתי אליך ואלי גנה
ואלי גופי סחרחר, אבד ידים!

לספרים רק את החטא והשופטת.
פתאמית לעד! עיני בך הלומות,
עת ברחוב לוחם, שותת שקיעות של פטל,
תאלמי אותי לאלמות.

אל תתחנני אל הנסוגים מנשת.
לבדי אהיה בארצותיך הלה.
תפלתי דבר איגנה מבקשת,
תפלתי אחת והיא אומרת — הא לך!

עד קצוי העצב, עד עינות הליל,
ברחובות ברזל ריקים וארבים,
אלהי צוני שאת לעוללך,
מעניי הרב, שקדים וצמוקים.

בְּרַעַם סְפוּנִיקָה
אֶת לְבוּתֵינוּ גֵרְף!
(זֶרְקוֹר!) כֶּסֶה פְּנִיקָה
מֵאוֹר
כְּמֵאֲגוּרוֹף.

מְגַבְעָתָהּ תּוֹצִיאָה -
פּוֹרֵחַ
זֶר יוֹנִים!
יִצִיעַ מוֹל יִצִיעַ
פּוֹצֵחַ
זֶרְעוֹנִים!

בַּחוּץ נוֹשֵׁף עוֹד לְהֵט
נְשִׂיָה הֶעָבוֹת.
כְּבִדַת קְרוֹנוֹת שׁוֹקֵעַת,
נַחַר הָאֲרוֹוֹת.

קֶרְקֶס

יָפָה וּמֵת־אֲבָקָת,
בֵּין רְעֻמֵּיהָ הַשְּׁבוּיִים,
נִפְשֵׁי בָּהּ צוֹחֶקֶת
עַד הִצִּיעַ הַשְּׁבִיעִי!

תּוֹמָרֶת מֵתִפְרָצֶת
נִעְרָפָה
בִּיעָף!
אֶל גְּבַהַּ הַטְּרַפְּצִיּוֹת
לוֹלֵקֵן אָדָם הוֹעֵף!

דְּקָה אַחַת שֶׁל מוֹת --
הִידָד
כְּקִיר קֶרֶס!
כָּל יְלִדוֹתָהּ שְׁלֵמָה עוֹד
כָּאֵז בֵּי הַקֶּרְקֶס!

מֵרְמוֹנָה לִי פֶלַח,
מֵהֶמוֹנָה סוּפָה,
בְּדֶרֶךְ סוּסֵת הַמְּלָךְ,
רוֹטְטֶת וּקְצוּפָה.

בְּרִדָּה סוּסַת הַמָּלָךְ,
רוֹטְטֵת וְקַצוּפָה.

בְּרַעַם סְפוּגִיךָ
אֶת לְבוּתֵינוּ גְרוּף!
(וְרִקְזוּר!) כֶּסֶף סְגִיךָ
מֵאוֹר
כִּמְאֵגְרוּף.

מִנְבַּעְתְּךָ הוֹצִיָאָה —
פּוֹרַח
זֶר יוֹנִים!
יָצִיעַ מוֹל יָצִיעַ
פּוֹצֵחַ
זֶרְעוֹנִים!

בְּחוּץ נוֹשֵׁף עוֹד לְהַט
נְשִׁיף הַעֲבוֹת.
כְּבוֹדֵת קְרוֹנוֹת שׁוֹקֵעַת.
גִּמְרֵת הָאוֹרוֹת.

קֶרֶס
יָפָה וּמְתַאֲבֶקֶת,
בֵּין רַעְמִיד הַשָּׁבוּיִים,
נִפְשֵׁי בָּךְ צוֹחֶקֶת
עַד הִצִּיעַ הַשָּׁבִיעִי!

תּוֹמֶרֶת מִתְפַּרְצֵת
נְעֶרְפָה
בִּיעָף!
אֵל גְּבַהַת הַטְּרַפְּצִיּוֹת
לוֹלֶן אָדָם הוֹעֵף!

הִקָּה אַחַת שֶׁל מוֹת — —
הִיָּרֵד
בְּקִיר קֶרֶס!
כֹּל יְלֻדוֹתֶיךָ שְׁלֵמָה עוֹד
בְּאֵז בֵּי, הַקֶּרֶס!

מִרְמוֹנֶיךָ לִי פֶלַח,
מִהַמּוֹנֶיךָ סוּפָה,

